

Eva Dahlgren, Jorden R Ett Litet Rum

h jag undrar s ibland
om jag
levt ett liv ngon annanstans
i ett annat land
med ett annat namn
jag kanske var brunett
och inte srskilt lng
och rund
och min rst var gll och dan
det lt som fan
nr jag tog ton
jag undrar vad jag hade gjort d
jag kanske varit hildam
och lskat mig genom dan
men nd
haft samma drmmar som den kvinna
som lever sitt liv i Stockholm
h jag undrar s ibland
om jag
blivit fdd i Afrika
ett annat ljus
med en annan rytm
jag kanske aldrig hittat rtt
och alla gvor som jag ftt
legat dolda i min kropp
av allting runtomkring
frstod jag ingenting
jag undrar vad jag hade gjort d
kanske tytt mig till de vilda djuren
och byggt ett bo i en stor skog
men dr nd
haft samma drmmar som den kvinna
som lever sitt liv i Stockholm
av allt jag undrat bara ett
jag mste veta
fr du har ditt liv hr
hade jag frsttt
att jag mste ge mig ut och leta
och bland tusen och ter tusen
knt igen dig och sagt
lskade kom
hr r jag
jag frundras s ibland
nr jag
trffar p ngot stackars barn
som ser ut som jag
gjorde d
med hr s flygande
och tunt
och sen
ron som parabolantenner
nr det hnder
d svindlar det
fr livet blir s vldigt stort d
jorden krymper till ett litet rum
och mnnskans sjl
knns lika stor som universum
fr tnk nd
att just jag blev den kvinna som
lever mitt liv i Stockholm